

Sygn. akt II AKa 28/20

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 września 2020 r.

Sąd Apelacyjny w Warszawie w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący SSA Jerzy Leder

Sędziowie SA Zbigniew Kapiński

SO del. Katarzyna Capałowska (spr.)

Protokolant: sekr. sąd. Sylwester Leńczuk

przy udziale oskarżyciela substydarnego R. W. (1) likwidatora (...). O., R. (...) spółka jawna w (...)

po rozpoznaniu 23 września 2020 r.

sprawy

R. O. urodz. (...)

w W., syna R. i K.

oskarżonego z art. 284 §2 kk w zw. z art. 294 §1 kk

na skutek aktu oskarżenia wniesionego przez oskarżyciela substydarnego R. W. (1) likwidatora (...). O., R. (...) spółka jawna w (...)

na skutek apelacji wniesionej przez oskarżyciela substydarnego

od wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie

z dnia 30 września 2019 r. sygn. XVIII K 150/17;

- 1. zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;*
- 2. koszty postępowania za postępowanie odwoławcze ponosi oskarżyciel substydarny R. W. (1);*
- 3. zasądza od R. W. (1) na rzecz Skarbu Państwa kwotę 240 (dwieście czterdzieści) złotych tytułem opłaty oraz obciąża go pozostałymi kosztami postępowania odwoławczego;*
- 4. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. P. Ż. kwotę 738 (siedemset trzydzieści osiem) złotych w tym 23% VAT tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu w postępowaniu odwoławczym.*

UZASADNIENIE

UZASADNIENIE	
--------------	--

Formularz UK 2	Sygnatura akt	II AKa 28/20
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1. CZEŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sadu Okręgowego w Warszawie z dnia 30 września 2019 r. sygn. akt. XVIII K 150/17.

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel subsydiarny

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia

na korzyść

na niekorzyść

w całości

# w części	#	co do winy
#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
<i>1.3.2. Podniesione zarzuty</i>		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	

#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

<i>2.1.1. Fakty uznane za udowodnione</i>					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
			Nie prowadzono postępowania dowodowego w postępowaniu odwoławczym odnośnie ustaleń faktycznych.		
<i>2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione</i>					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	

		Nie prowadzono postępowania dowodowego w postępowaniu odwoławczym odnośnie ustaleń faktycznych.			
--	--	---	--	--	--

2.2. Ocena dowodów

<u>2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów</u>		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu

<u>2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</u>		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
	1. <u>obrazy przepisów postępowania</u> , która miała wpływ na treść orzeczenia, a to: a) tj. art. 4 k.p.k., art. 7 k.p.k. w zw. z	# zasadny # częściowo zasadny

art. 92 kpk. i w zw. z art. 410 k.p.k. poprzez dowolność i brak wszechstronności w ocenie przeprowadzonych dowodów w sprawie, która to ocena w istocie ma charakter jednostronny, wybiórczy i wykraczający poza swobodną ocenę całokształtu zebranego w sprawie materiału dowodowego, poprzez pominięcie okoliczności niekorzystnych dla oskarżonego i ustalenie na tej podstawie, iż oskarżony swoim zachowaniem nie dopuścił się przestępstwa z art. 284 § 2 kk w zw. z art. 294 §1 kk, podczas gdy prawidłowa i wszechstronna ocena zebranego w sprawie materiału dowodowego, w szczególności zeznań świadka J. J. (1), w zakresie mechanizmu działań oskarżonego, który świadomie wprowadził ją w błąd który spowodował straty w (...) wskazuje na działanie motywacje oskarżonego, nie pozwala na uzasadnione przyjęcie takiego rozstrzygnięcia sądu I instancji;

niezasadny

b) tj. art. 7 k.p.k. poprzez dokonanie dowolnej, a nie swobodnej oceny wyjaśnień oskarżonego w zakresie w jakim oskarżony przyznał, że samowolnie korzystał z przelanych na jego konto środków należących do spółki do celów prywatnych, bez jakiegokolwiek związku z realizacją zadań na rzecz spółki i przyjęcie, jedyni na podstawie wyjaśnień oskarżonego, iż działo się to zgodą wspólnika, czemu przeczą pozostałe dowody w szczególności zeznania R. W. (1);

c) obrazę przepisów postępowania tj. art. 7 k.p.k. poprzez dokonanie dowolnej, a nie swobodnej oceny polegającej na przyjęciu, iż nie da się ustalić wartości szkody wyrządzonej przez oskarżonego, szczególnie z uwagi na fakt, iż oskarżyciel

subsydiarny zmieniał tę wysokość oraz niemożliwość ustalenia wartości sprzętów należących spółki (...), w związku z czym sąd I instancji przyjął, iż oskarżyciel subsydiarny nie wykazał szkody, w sytuacji gdy sąd w

uzasadnieniu wyroku wskazał, iż zebrany materiał dowodowy pozwala na ustalenie minimalnej kwoty szkody (przy uwzględnieniu cen sprzętu jak za złom) jak i maksymalnej wysokości szkody (przy uwzględnieniu kwot sprzedaży), przy posłużeniu się znajdującą się w aktach sprawy dokumentami bankowymi oraz opinią biegłego;

2. obrazy przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu tj. art. 284 § 2 k.k. przez jego błędną interpretację i uniewinnienie oskarżonego pomimo istnienia znamion przestępstwa, których ziszczenie sąd stwierdził, tj. zatrzymanie dla siebie przez oskarżonego środków stanowiących własność spółki (...);

3. obrazy przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu tj. art. 284 § 2 k.k. przez jego błędną interpretację i uniewinnienie oskarżonego, poprzez uznanie, że dla ustalenia sprawstwa czynu o którym mowa w tym przepisie jest dokładne ustalenie szkody, w sytuacji gdy z jego treści nie wynika taka przesłanka odpowiedniości karnej, która sprawdza się do wykazania zamiaru włączenia rzeczy przez sprawcę do

swojego majątku – co też zgodnie z prawidłowymi ustaleniem stanu

	<p>faktycznego przez sąd I instancji miało miejsce;</p> <p>4. <u>błędu w ustaleniach faktycznych</u> przyjętych za podstawę orzeczenia, które mogły mieć wpływ na treść orzeczenia tj. błędne przyjęcie przez sąd, iż oskarżony z 265,486,37 zł które wpłynęły na jego konto, wydatkował na sprawy spółki 158.146,44 zł – czyli większość tej kwoty w sytuacji, gdy jedynie 107.339,93 zł zostało wydatkowane na cele spółki, a kwota 158.146,44 zł nie została rozliczona.</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Ad.1 oraz 4/</p> <p>Odnosząc się do zarzutu obrazu przepisów postępowania karnego tj. art. 7 kpk, art. 92 kpk i art. 410 kpk a także zarzutu błędu w ustaleniach faktycznych na wstępie rozważań należy podkreślić, iż obraz przepisów postępowania (error in procedendo) tylko wtedy stanowi uchybienie, jeżeli mogła mieć wpływ na treść orzeczenia. Błąd w procedowaniu odnosi się więc tylko do tych ustaleń faktycznych, w oparciu o które sąd wydaje orzeczenie. Błąd w ustaleniach faktycznych może mieć postać błędu "braku" albo błędu "dowolności". Zarzut taki może zostać postawiony wówczas, gdy sąd, ustalając stan faktyczny, wziął pod uwagę wszystkie istotne w sprawie dowody (art. 92 i 410 kpk), a także gdy prawidłowo je ocenił (art. 7 kpk). Natomiast gdyby ustalając stan faktyczny na podstawie tych dowodów, sąd pominął wynikające z nich fakty (okoliczności) istotne w sprawie (błąd "braku") albo</p>		

ustalił fakty, które wcale z danego dowodu nie wynikają lub wynikają, ale zostały zniekształcone (przeinaczone) zachodziłby błąd "dowolności". Błąd dowolności może polegać również na wadliwym wnioskowaniu z prawidłowo ustalonych faktów (tzw. faktów ubocznych) co do istnienia lub nieistnienia faktu głównego (kwestii sprawstwa) w procesach poszlakowych. Błąd tego rodzaju oznacza, że określony fakt został ustalony dowolnie, gdyż nie ma oparcia w dowodach. W niniejszej sprawie pełnomocnik oskarżyciela substydianego podniósł obrazę przepisów prawa procesowego, która miała wpływ na treść wydanego orzeczenia, tj. art. 7 k.p.k. poprzez dokonanie dowolnej, a nie swobodnej oceny dowodów. Dodatkowo podkreślić należy, iż celem dyspozycji art. 410 kpk nie jest czynienie ustaleń faktycznych przez Sąd na podstawie wszystkich dowodów przeprowadzonych i ujawnionych w postępowaniu rozpoznawczym w szczególności gdy niektóre z dowodów wzajemnie się wykluczają.

Z zeznań R. W. (1) ((...) spółki jawnej (...). O., R. W.) wynikało, że po doznany udarze w październiku 2009 r. , wspólnicy (oskarżyciel R. W. (1) i oskarżony R. O.) umówili się, że działalność będzie kontynuował R. O.. W marcu 2011 r. R. W. zgodził się aby R. O. został likwidatorem spółki jawnej.

Nie było również sporne ustalenie Sadu I instancji, że księgowością w spółce zajmowały się żona a także córka oskarżyciela substydianego M. W. oraz J. W.. Świadek M. W. potwierdziła, że pracownicy pobierali wynagrodzenie częściowo gotówką, częściowo na konto. A

wspólnicy umówili się pieniądze wpływały na ich konta , nie na konto w (...), które było zajęte przez komornika. Potwierdziła także, iż była praktyka, że we wcześniejszych latach wspólnicy opłacali z zysku różne rzeczy, np. mieszkania. Wskazała, że faktury były wystawiane w sekretariacie na polecenie wspólników.

Z zeznań świadka J. W., która pracowała w spółce jako księgowa do 2010 r. wynikało, że wystawiała faktury według danych wskazanych przez wspólników i na konta wskazane przez wspólników. Wynagrodzenie płacono zarówno przelewami, jak i w gotówce. Nie miała dostępu do konta, a gdy miała miejsce płatność pensji, to pieniądze dostarczali wspólnicy.

Powyższe zeznania korespondowały z wyjaśnieniami oskarżonego , który w swoich depozycjach wskazał, że faktury o których mowa w zarzucie, były wystawiane przez żonę i córkę R. W. (1), które zajmowały się księgowością. Obydwaj wspólnicy ustalili, iż na fakturach będą wpisywane ich prywatne konta, aby uniknąć zajęcia pieniędzy przez komornika i móc płacić wykonawcom. Gdyby zaś oskarżony nie rozliczył się z pobranych pieniędzy - panie z księgowości nie wypisywałyby na niego kolejnych faktur. Taki wniosek jest logiczny i zgodny z doświadczeniem życiowym.

Także w aspekcie powyższych rozważań dotyczących oceny dowodów – w kwestii zarzutów dotyczących błędów w ustaleniach faktycznych, stwierdzić należy, że dokonana przez Sąd Okręgowy analiza i ocena zgromadzonych w sprawie dowodów w tym tych

wymienionych przez skarżącego nie zawiera błędów natury logicznej i faktycznej, zgodna jest z zasadami wiedzy, logiki oraz doświadczenia życiowego i z tego względu zawarta w pisemnych motywach zaskarżonego wyroku ocena zasługuje na akceptację ze strony Sądu odwoławczego – który to przecież nie proceduje w oderwaniu od akt sprawy. Zdaniem Sądu Apelacyjnego skarżący nie wykazał w sposób przekonujący, że ocena dowodów jest dowolna, a nie swobodna gdyż zawiera właśnie chociażby jeden z wyżej wskazanych elementów, który potwierdza tę dowolność w postaci błędu natury faktycznej, logicznej bądź też naruszenie i nieuwzględnianie przy tej ocenie zasad wiedzy, logiki oraz doświadczenia życiowego.

Analizie Sądu Okręgowego dokonanej w uzasadnieniu orzeczenia nie umknęły różnice w treści zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa oraz treści subsydiarnego aktu oskarżenia np.: rozbieżność zarówno co do wysokości przywłaszczonej kwoty pieniędzy, jak i rozbieżność co do przedmiotów nad którymi spółka (...) miała utracić władztwo. W zawiadomieniu figurował samochód P., który nie został objęty aktem oskarżenia, natomiast w akcie oskarżenia był wskazany dźwig J. oraz podnośnik S., których nie było w zawiadomieniu. W zawiadomieniu wskazano 4 - pojazdy marki L., zaś w akcie oskarżenia 5. Podobnie podawano różne kwoty, które rzeczywiście wpłynęły na konto R. O..

Powyższe wskazuje na prawidłowość ustaleń dokonanych przez Sąd Okręgowy na podstawie właściwej

oceny zgromadzonych dowodów i konstatacje, że :

R. W. (1) nie interesował się sprawami, spółki, skoro tak późno zwrócił swoją uwagę, iż brakuje pieniędzy (zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa złożono 10 kwietnia 2015 r.), które wpłynęły w 2010 i 2011 r. Poddaje to również w wątpliwość sposób rozliczania spółki, której księgowość wszystkie dokumenty księgowe znajdowały się w mieszkaniu R. W. (1). Depozycje oskarżonego , świadka R. W. (1), J. W. i I. S., uprawniały Sąd Okręgowy do wniosku, iż było uzgodnienie wspólników, którzy nie chcieli aby pieniądze trafiały na konto (...) na którym była już prowadzona w tym czasie egzekucja komornicza. Takie postępowanie wspólników spowodowało również utratę przejrzystości finansowej , ponieważ pieniądze trafiały na konta wspólników, którzy przecież nie tylko pokrywali koszty działania spółki, ale także regulowali koszty własnego życia. Brak przejrzystości finansowej w spółce wynikał także z faktu, jaki ujawnił jeden ze świadków, iż wynagrodzenia tzw. pracowników (także na podstawie umowy o działo i zlecenia) nie były w całości ewidencjonowane, z tego powodu nie można było ustalić, czy oskarżony R. O. pozostałą zakwestionowaną kwotę rzeczywiście przywłaszczył, czy też przeznaczył na regulowanie zobowiązań podwykonawców, które nie były ewidencjonowane.

Sąd Okręgowy przeprowadził również zgodną z zasadami logiki i doświadczenia życiowego analizę zeznań świadka J. J. (1) i zapłaty przez spółkę (...) faktury wystawionej przez spółkę jawną (...). Sąd pierwszej

instancji wykazał bowiem w swoim wywodzie, że zeznania tego świadka nie miały znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy , ponieważ przedmiotem postępowania nie były relacje między obiema spółkami podmiotami i ich wzajemne rozliczenia , a świadek J. J. nie mogła mieć wiedzy na temat stosunków wewnętrznych w spółce (...) i wzajemnych rozliczeń wspólników.

Ad. 2 i 3 / Również niezasadne okazały się zarzuty obrazy przepisów prawa materialnego. W pierwszej kolejności należy wskazać, iż Sąd Okręgowy w prawidłowy sposób ustalił stan faktyczny. Na podstawie tychże ustaleń i przeprowadzonych dowodów brak było możliwości postawienia niewątpliwej tezy, czy zakwestionowane kwoty oskarżony rzeczywiście przywłaszczył, czy też przeznaczył na regulowanie zobowiązań, które nie były ewidencjonowane w spółce.

Wniosek

O uchylenie wyroku I instancji i przekazanie sprawę sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania.

zasadny
częściowo zasadny
niezasadny

Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.

Ponieważ zarzuty przedstawione w apelacji okazały się nie zasadne, w konsekwencji wniosek apelacji również nie zasługiwał na uwzględnienie.

4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
1.	
Zwiążle o powodach uwzględnienia okoliczności	
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
<i>5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</i>	
1.	Przedmiot utrzymania w mocy
<i>Wyrok uniewinniający R. O. od popełnienia zarzucanego mu czynu.</i>	
Zwiążle o powodach utrzymania w mocy	
<i>5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji</i>	
1.	Przedmiot i zakres zmiany
Zwiążle o powodach zmiany	

<i>5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji</i>	
<i>5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia</i>	
1.1.	# art. 439 k.p.k.
Zwiążle o powodach uchylenia	

2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
<u>5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania</u>		
<u>5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku</u>		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
	<p>W tym miejscu należy poczynić uwagę dotyczącą legitymacji procesowej R. W. (1) jako strony wnoszącej apelację. R. W. (1) jest (...) spółki jawnej (...). O., R. W. – w likwidacji.</p> <p>Z pisma procesowego - zatytułowanego „apelacja” wynika, że podmiotem wnoszącym apelację jest R. W. (1) – likwidator (...). O., R. (...) spółka jawna - oskarżyciel subsydiarny.</p> <p>Zarzut przedstawiony oskarżonemu wskazywał jako pokrzywdzonego</p>	

zarówno spółkę jawną jak i jej wspólnika R. W. (1). Zgodnie z art. 22 §2 ksh wspólnik spółki jawnej odpowiada za zobowiązania spółki całym swoim majątkiem solidarnie ze spółką i pozostałymi wspólnikami. (Dodatkowo na podstawie art 77. § 1 ksh likwidatorzy powinni zakończyć bieżące interesy spółki, ściągnąć wierzytelności, wypełnić zobowiązania i upłynnić majątek spółki. Nowe interesy mogą być podejmowane tylko w przypadku, gdy jest to niezbędne do ukończenia spraw w toku. Zatem czynności podejmowane w ramach czynności likwidacyjnych będą nieważne, gdy wykraczają poza ustalony cel). W sytuacji sprzeczności interesów pomiędzy oskarżonym a oskarżycielem subsydiarnym, korzystającym dotychczas z praw strony jako osoba pokrzywdzona, na obecnym etapie postępowania uznanie, iż R. W. (1) nie posiada legitymacji procesowej do występowania w sprawie byłoby odebraniem mu prawa do sądu.

6. Koszty Procesu

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku

Przytoczyć okoliczności

2 i 3.

Na podstawie art.636 §1 kpk kosztami procesu Sąd obciążył oskarżyciela subsydiarnego.

4.

Na podstawie art. 618 §1 pkt.11 kpk Sąd zasądził na rzecz adw. P. Ż. od Skarbu Państwa koszty tytułem nieopłaconej obrony z urzędu udzielonej oskarżonemu w postępowaniu odwoławczym.

7. PODPIS

Katarzyna Capałowska Jerzy Leder Zbigniew Kapiński

1.3. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	Pełnomocnik oskarżyciela subsydiarnego		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja			
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		

#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana